

Zpráva o činnosti Oddílu lyžování TJ Sokol Stará Paka z.s. za roky 2020, 2021, 2022

- 1) Roky 2020 a 2021
- 2) Přejezd Jizerských hor a Krkonoš 2022
- 3) Staropacký kros 2022
- 4) Cyklistický výlet na Smrk 2022
- 5) Vejšlap Podkrkonoším 2022
- 6) Zimní středisko Staropacká hora
- 7) Staropacká bouda v Rokytnici nad Jizerou

1) Roky 2020 a 2021

Výroční zpráva za rok 2022 nebude zprávou pouze za tento rok, ale pokusím se zpětně zhodnotit i rok 2020 a 2021.

Tyto dva předchozí roky byly postiženy úplným zastavením společenského života.

Důvody, proč se tak stalo, jsou vám všem jistě jasné. Jen v krátkosti tyto důvody připomenu a krátce přiblížím činnost Oddílu lyžování v tomto období.

Na počátku roku 2020 vše probíhalo zcela normálně. 10. ledna jsme uspořádali výroční členskou schůzi a 15. února ještě tradiční „Přejezd Jizerských hor a Krkonoš“.

No a pak to začalo. Na konci února a začátkem března vtrhl do republiky zákeřný coronavirus. Počty nakažených prudce stoupaly a vláda 10.3.2020 sáhla k velice přísným opatřením. Mimo jiné zakázala společenské akce s účastí nad 100 lidí, zavřela školy a tak dále. Nemá smysl, abych je tady vypisoval. Těmito opatřeními vlastně skončil veškerý společenský život a tím pádem i činnost spolků. Lidi se nesměli scházet. Několikrát sice došlo k uvolnění razantních sankcí, ale tyto se následně znovu přitvrdily. Tato uvolnění ale měla na náš oddíl celkem zásadní vliv, který připomenu dále.

I v takto složité době náš oddíl stále fungoval, ač se to z pohledu zvenčí nezdálo. Bohužel, jsme ale v těchto dvou letech přišli o pět akcí, které mají pro nás zásadní význam. V tomto období jsme z výše popsaných důvodů přišli třikrát o náš úžasný „Maškarní bál“ a dvakrát o běžecký závod „Staropacký kros“. Tyto zrušené akce a také provoz lyžařského vleku a příspěvek na provoz chalupy, jsou pro nás zajímavé nejen jako propagace a reklama Oddílu, ale důležitý je i finanční přínos. Nižší příjem do oddílové pokladny je nasnadě.

Naše činnost se ale nezastavila, stále jsme připravovali ostatní pravidelné akce. Tady nám právě přišla vhod částečná uvolnění sankcí, která se přesně trefila do plánovaných termínů našich akcí. Po oba roky se nám povedlo uskutečnit „Cyklo výlet na Smrk“ a tradiční „Vejšlap“ na konci prázdnin. Dokonce v zimě se podařilo uskutečnit oba „Zimní přejezdy“ i přes opětovné zpřísnění omezujících opatření například v podobě zákazu cestování mezi okresy.

Podrobnosti jednotlivých akcí zde nebudu popisovat, jsou k nahlédnutí na našich internetových stránkách včetně tras a fotografií.

Ted' bych zhodnotil uplynulý rok 2022.

Výroční členskou schůzi v roce 2022 ani Maškarní bál jsme opět z výše popsanych důvodů nemohli uskutečnit, ale všechny ostatní akce se již podařily.

2) Přejezd Jizerských hor a Krkonoš

Tou první akcí byl 44. ročník Přejezdu Jizerských hor a Krkonoš uskutečněný 19.2.2022. Tentokrát jsme putovali pouze po Krkonoších. Počasí bylo hodně větrné a Krkonoše místy připomínaly ledové království. Ani účast sedmi lyžníků nebyla zrovna dobrá, ale měli jsme radost, že konečně můžeme vyrazit někam dál než na vlastní zahradu.

3) Staropacký kros

Po dvouleté přestávce se nám opět podařilo uspořádat „Staropacký kros“.

Nevyzpytatelné počasí jara roku 2022, které bylo jako na houpačce, nám moc klidu k pořádání našeho závodu neposkytovalo. Jeden den pršelo, pak hned slunko a příjemné teploty, aby se následující den změnilo na mrazivá rána s odpolední teplotou kousek nad nulou a ledovým a silným větrem. Tak se to opakovalo mnoho týdnů před termínem našeho závodu. Nebylo divu, že všichni organizátoři byli nutně nerudní.

Vše ale nakonec dopadlo jinak. Ten pán tam někde nahoře, co má na starost tyto přírodní věci, vyslyšel naše prosby a na sobotu 23.4.2022 nám seslal příjemné a celkem teplé jarní počasí. Ráno bez mráčků a zářivé slunce. Jen zapomněl odehnat celkem silný a studený vítr. To bychom toho ale po zkušenostech minulých týdnů chtěli moc a byli jsme na výsost spokojeni s tím, co máme. Však hned následující den nám ukázal, že pěkné počasí bylo připravené jen pro nás. V neděli bylo od rána zataženo, zima, foukal ledový vítr a kolem poledne začalo pršet. V takovém počasí by bylo pořádání závodu velice těžké ne-li nemožné.

Nám se to prostě povedlo a v sobotu 23. dubna 2022 proběhl 43. ročník přespolního běhu s názvem Staropacký kros bez problémů. Jeho pořadatelem byl již tradičně náš Oddíl lyžování při TJ Sokol Stará Paka z.s.

Tratě jednotlivých závodů jsou samozřejmě svojí délkou odstupňovány podle věkových kategorií od 40 metrů pro ty nejmladší „Mlíčňáky“ do 4400 metrů pro dorostence, muže a veterány. I letos se nám podařilo vložit do volného času mezi ostatními starty závod rodičů s kočárky. Kočárky samozřejmě nemohly být prázdné. Každý musel být obsazen vlastním navigátorem. Na start této kategorie se letos postavily pouze 2 řidičky s malíčkými spolujezdcí.

Starty všech závodů tradičně probíhají ve Staré Pace nad sportovním hřištěm „Sokolák“ a tratě vedou po jižních svazích Staropackých hor. Pouze v hlavním závodě na 4400 metrů závodníci doběhnou až do přilehlé osady Podlevín a vracejí se zpět do cíle na „Sokoláku“.

V roce 2022 se na startech sešlo celkem 234 závodníků ve věku od jednoho roku až do šestasedmdesáti let. Z toho bylo 195 závodníků v dětských a dorosteneckých kategoriích.

Absolutním vítězem 43. ročníku Staropackého krosu se stal pan Jiří ČIVRNÝ ze Semil v čase 15:38,8. Jako druhý doběhl pan Lukáš Mach z Lomnice nad Popelkou v čase 16:21,8 a třetí místo obsadil Václav Hrouda startující za KB Jilemnice s časem 16:27,1.

V ženských kategoriích v běhu na 2000 metrů v nejlepším časem 9:11,1 doběhla Veronika PODLIPNÁ (kategorie ženy 40+). Druhého nejkratšího času 9:22,4 dosáhla Miroslava DOČEKALOVÁ (která byla první ve své kategorii žen) a v třetím čase 9:28,7 doběhla Marta BERANOVÁ (kategorie ženy).

Nejstarším účastníkem letošního ročníku se stal pan Jaroslav HÁK startující za Sokol Studenec ročník narození 1946. Vystřídal tak posledního nejstaršího běžce z roku 2019 Vítězslava JANTSCHÉ z Eleven Run Team Jablonec, ročník narození 1935.

Nejúspěšnější běžci byli odměněni hodnotnými cenami, které do závodu věnovali

naši sponzoři. První tři závodníci z dětských kategorií obdrželi medaile, diplomy, velké sladké koláče s číslem dle umístění a drobné věcné dárky. Vítězní závodníci od dorosteneckých kategorií výše dostali historicky první dřevěné medaile, které pro nás zhotovili v učňovských dílnách Střední školy gastronomie a služeb Nová Paka se sídlem v Lázních Bělohradě. Samozřejmě ani diplomy a věcné ceny nemohly chybět. Pro absolutního vítěze hlavního závodu byla navíc připravena sladká odměna v podobě pěkně zdobeného dortu. Dalším prvenstvím v odměňování pro první tři závodníky všech chlapeckých kategorií bylo výborné pivo z nového místního staropackého rodinného pivovaru ANTONÍN jehož majitelem je náš sponzor pan Petr POLÁŠEK.

Diplomy, medaile i věcné ceny vítězům předával starosta obce Stará Paka pan Jan HERBER.

V prostoru cíle se mohli všichni závodníci zdarma občerstvit připraveným čajem jak před startem do závodu a nebo po absolvovaném závodě. K dispozici byly i dva stánky s občerstvením, minerálními vodami či vitamínovými nápoji.

Na závěr bych chtěl pogratulovat všem závodnicím a závodníkům, kteří se úspěšně dostali do cíle svých závodů a úspěšně pokořili záludnosti tratí.

Dále patří poděkování všem divákům a fanouškům svých favoritů za vytvoření nádherné sportovní atmosféry a podporu všem závodníkům bez ohledu na pořadí, ve kterém dobíhali.

4) Cyklistický výlet na Smrk 2022

Letos již po jedenácté se Oddílu lyžování TJ Sokol Stará Paka podařilo uspořádat cyklistický výlet na Smrk (1124 m.n.m.), nejvyšší horu české strany Jizerských hor. Tato akce se koná již tradičně poslední víkend měsíce června. Tak tomu bylo i letos a datum padl na víkend 24.6.2022 až 26.6.2022.

Po minulých dvou ročnících, kdy jsme byli omezeni trasou pouze na území České republiky, jsme se mohli letos opět vrátit k původnímu záměru, pro který tato akce vznikla a trasu naplánovali na vrchol Smrku polskou stranou.

Celá akce začíná vždy v pátek v 18:00 hodin srazem všech zájemců na Staropacké boudě v Rokytnici nad Jizerou. Splnili jsme to i letos 24.6.2022. Kdo chtěl, mohl tedy přijet v pátek a přespat na boudě. Komu se to nehodilo měl šanci dorazit v sobotu do 10:00 hodin, kdy byl plánován odjezd.

V pátek se nás na Staropacké boudě během pozdního odpoledne sešlo pět. To nevěstilo velkou účast. Počasí bylo všelijaké, ale zatím nepršelo. Možná to odradilo některé potenciální účastníky. Postupně jsme se přivítali a začali připravovat něco k večeři. Mraky se stále honily a v dálce bylo vidět, že z kraje se k nám blíží něco nepěkného. Právě když jsme se sesedli kolem ohniště, že si zapálíme oheň a opečeme pár buřtů, objevily se první kapky. Pobalili jsme vytahané věci a schovali se do boudy. Jeden opožděný cyklista již přijel za deště řádně promoklý. Stále nám však ještě jeden, o kterém jsme věděli, že má přijet, chyběl. Bylo nám ale jasné, že za takového počasí na kole z Nové Paky určitě nepřijede.

Nedalo se nic dělat. Museli jsme na boudě zatopit, abychom usušili zmoklého cyklistu a buřty jsme opekli v pekáči na plotně. Trochu jsme je nastavili a byla výborná bašta. Po večeři jsme trochu klábosili a plánovali postup na příští den pokud bude špatné počasí. Za stálého deště a bouřky jsme šli do hajan.

Špatné vyhlídky se ale nekonaly. Ráno bylo po dešti a nebe se začínalo modrat. S lepší náladou jsme zasedli k snídani a vrátili jsme se k původnímu plánu trasy pro případ pěkného počasí. Ten zněl: na Smrk zcela novou cestou Polskem, kde jsme ještě nejeli. Blížila se desátá a náhle telefon. Hlásil se poslední cyklista, že je na trase, ale do 10:00 hodin to nestíhá, tak ať na něho ještě počkáme. To jsme s radostí udělali a tím konečný stav účastníků dosáhl šesti.

Nakonec jsme startovali až v půl dvanácté. Byl jsem přesvědčen, že takové zpoždění se nám později vymstí. Nakonec však bylo všechno jinak.

Po povinné startovní fotografii jsme od boudy vyjeli jako vždy nově upravenou lesní cestou nad boudou na hřebenovou Janovu cestu a následně hned sjeli do Rýžoviště k boudě Lesní Zátíší. Po silnici jsme projeli celý Harrachov a u supermarketu Norma se napojili na červeně značenou Starou celní cestu. Po ní jsme stoupali až na bývalý hraniční přechod a dále do polských Jakuszyce. Až potud to není nijak výjimečné. Takovou cestu jsme již několikrát absolvovali. Zde se ale plán odklonil od klasické trasy, kterou jezdíme nejčastěji. Neodbočili jsme vlevo směr Orle, ale pokračovali dále po silnici až pod čerpací stanici, kde jsme odbočili vlevo na polskou cyklotrasu č.14. Podél železničních kolejí jsme mírně klesali a s jedním krátkým stoupaním jsme objeli Sklarskou Porebu ze severu a dojeli na silnici 358 spojující Sklarskou Porebu a Swieradów Zdrój. Tato silnice byla za odměnu. Provoz vlastně žádný nebyl vzhledem k opravám probíhajícím ve Sklarske Porebě a my jsme si užili asi 13 km mírného klesání nebo roviny.

Zde se dostávám na místo, kde bych chtěl objasnit, proč výše popsané obavy dopadly jinak. Před Swieradówym Zdrójem jsme měli odbočit vlevo a začít ostře stoupat. Přibližně asi 2 km před odbočkou jsme najeli na mokrou silnici s velkými čerstvými kalužemi. Proti nám jelo pár cyklistů zabalených v pláštěnkách a notně z nich kapalo a po odbočení proti nám tekly po asfaltu potůčky vody. Prostě chvíli před naším příjezdem tam muselo pořádně lejt. To znamená, že naše ranní zpoždění nám bylo ku prospěchu a nezmokli jsme.

Po odbočení (asi 550 m.n.m.) nás čekalo nejdelší a nejtěžší stoupání letošního výletu. Na přibližně 8 km musíme nastoupat asi 516 výškových metrů, což je průměrné stoupání přes 6%. Na vrcholu tohoto stoupání jsme byli v sedle Lacznik (1066 m.n.m.). Tady jsme museli odbočit vpravo a kamenitou cestou, která vypadala jako řečiště vyschlého potoka a asi 1 km jsme korytem opět stoupali. Pak před námi bylo asi 200 m na státní hranici a posledních asi 500 m po českém území na Smrk (1124 m.n.m.). Cíl našeho výletu byl poté dosažen.

Nyní nás čekala cesta zpět na Staropackou boudu. Po vrcholové fotografii jsme se pustili na cestu. Jako návratovou trasu jsme zvolili jednodušší cestu Polskem, po které nejčastěji stoupáme na Smrk. To jest zpět do sedla Lacznik, krásným mírným sjezdem Telegrafní cestou do sedla Polana Izerska (965 m.n.m.), dále ostřejším sjezdem k chatě Górzystów a podél řeky Jizery k chatě Orle (830 m.n.m.). Tady jsme se zastavili na občerstvení a doplnění tekutin. Po odpočinku jsme se pustili do závěrečné části letošního výletu. Od Orle jsme vystoupali na Rozcestí pod Działem Izerskim a po žluté značce pokračovali do Jakuszyc. Odtud jsme po hlavní silnici z kopce byli v Harrachově co by dup. Projeli jsme opět celý Harrachov jako ráno, ale opačným směrem a po stejné cestě přes Rýžoviště a Janovu cestu doputovali až na Staropackou boudu.

Na boudě jsme se převlékli, omyli a příjemně unaveni po asi 72 km s převýšením téměř 1700 m jsme zasedli k večeři a následnému zhodnocení celého dne.

Celý cyklo výlet proběhl za příjemného počasí a ani jednou jsme nezmokli. Účast pouze šesti cyklistů je ale hodně mizerná a na lepší časy se asi neblýská. Podle diskuze, kterou jsem na boudě poslouchal nabyl jsem dojmu, že se všem zúčastněným celá akce líbila a byli s prožitým dnem spokojeni. Bohužel, s tak malou účastí je uskutečnění dalšího ročníku opět na vážkách. No, do roka a do dne se uvidí...

5) Tradiční prázdninový Vejšlap

Pro letošní pochodáček s názvem „Bloudění po stopách naší lyžnice Minky Poličanské“ jsme zvolili okolí našeho bydliště. Byl to Vejšlap kolem Staropackých hor v hravém duchu. Vyšli jsme ze Staré Paky 27. srpna 2022 od Staré školy čp. 22 v 10:00 hodin. Hned jsme začali stoupat kolem Základní školy ulicí Hartlova. „U Frýbova“ jsme pozdravili paní domu a pana domácího. Za odměnu jsme si vykoledovali vysokohorskou prémii pro lepší dýchání a pan domácí pak s námi pokračoval dále.

Odměna u Frýbů byla důležitá, protože nás ještě čekalo stoupání k boudě ve světoznámém lyžařském středisku Staropacká hora. Tam jsme odložili přebytečné batůžky a povinnou zátěž špekáčků, buřtů, prostě všeho co nebudeme potřebovat na cestě s sebou.

Od této chvíle jsme již vyrazili po předpokládaných stopách Minky, která se onehdy za krásného počasí vydala na vycházku k „letadlu“ na Staropackých horách. Bohužel ani sama aktérka již svou trasu nezná. Dle dobových zpráv víme, že vyšla směrem vzhůru až na vršek Staropackých hor nad chatovou zástavbu. Další cestu jsme neznali, protože tato je celá zahalena velkým tajemstvím. Jak je uvedeno výše ani sama Minka totiž nevěděla, kde se v danou chvíli zrovna nachází. Takže šlo o pochod bez předem určené trasy, která ale byla obohacena hledáním zajímavých „odměn“ pro malé i velké, aby se ani dětičky či dospěláci nenudili. Klasik sice říká, že na nudu je nejlepší pořídít si medvídku mývala a proti trdomyslnosti míč, ale tyto náhražky by nám určitě během cesty nestačily.

Celá trasa tedy probíhala podle následných popisů, které určily postup k dalšímu stanovišti. Tyto indicie se musely vždy nalézt spolu s odměnami na místech určených v

popisu. Pro začátek jsme jen věděli, že cestou-necestou musíme dojít určitě k letadlu (i když jsme věděli, že k němu Minka nikdy nedorazila, ale měla k němu namířeno). První popis trasy jsme obdrželi v boudě na sjezdovce při odkládání zátěže. Vše ostatní pak probíhalo dle dalších instrukcí, které jsme dle popisu hledali. Jednotlivých zastavení bylo sedm. Na každém místě jsme museli najít nápovědu s dalším postupem a s ní jsme také našli poklad v podobě laskomin pro děti i dospělé.

Prvním místem bylo zastavení u recesistické pamětní tabule na návštěvu Staropackých hor Járou Cimrmanem. V jejím okolí jsme museli najít indicii, která nás pak nasměrovala přes hřeben Staropackých hor k již vzpomínanému letadlu. Toto místo je známo jako pomník havárie sovětského vojenského letadla z 28. listopadu 1988. I tam jsme našli popis, podle kterého jsme došli k pozůstatkům hradu Levín. Protože byl přibližně čas oběda, tak nás další nalezená informace zavedla do levínské hospůdky Oleška, kde jsme zahnali hlad a žízeň a taky jsme si trochu odpočinuli. Jen jsme nevěděli, kam dál a tak při odchodu pan hostinský předal dětem pouzdro s laskominami a dalším postupem. Po jeho podrobném prostudování jsme se vrátili zpět na dolní konec Levínské Olešnice. Tam jsme vystoupali vpravo na hřeben a došli až na místo bývalého hradiště Pravín. Téměř všichni poutníci se přiznali, že na tomto místě ještě nikdy nebyli. Uprostřed bývalého Pravína pod vyvráceným modřínem byla objevena další schránka s indicií. Podle nalezeného popisu jsme se po louce kousek vrátili, našli pěšinku lesem a sešli do údolí na jižním konci Žďáru. U chalupy s čerty na komíně jsme odbočili vlevo a údolím postupovali do Ždírcy. Dalším zastavením měla být prohlídka sbírky broušených kamenů v chatce u třídičky lomu Hvězda. Bohužel se návštěva neuskutečnila, a to i přesto, že jsme se ještě v pátek připomněli. Pan majitel na nás asi zapomněl a nebyl doma. To bylo trochu zklamáním, ale nedalo se nic dělat, museli jsme dál. Ale kam? Nakonec jsme u domu našli další pouzdro s popisem, který nás už nasměroval do Staré Paky do bydliště naší Minky Poličanské. Miluška a Jirka nás vřele přivítali a dokonce pro nás paní domácí napekla vynikající koláčky. Touto návštěvou skončila naše stopovaná po trase Minky.

Poslední částí naší poutě už byl návrat zpět na sjezdovku k lyžařské boudě a k naší velké radosti šla Miluška s námi. Tam jsme si opekli buřtíky, dojedli zbytky svačin, dopili vše co teklo a již za tmy se rozešli ke svým domovům.

Počasí po celý den bylo nádherné a dobře se nám šlapalo. Dokonce si letos nemůžu stěžovat na počet účastníků, protože 16 turistů je velice slušný výsledek. Hlavně, aby to tak pokračovalo dál.

6) Zimní středisko Staropacká hora

Od roku 2020 do roku 2022 jsme samozřejmě také pracovali na údržbě našeho lyžařského vleku a zajišťovali potřebné dokumenty potřebné pro jeho provoz (školení obsluh, veškeré revize, technické prohlídky, ...). Sice nás to stálo nějaké finanční prostředky, protože školení, prohlídky ani revize nejsou zdarma. Byli jsme ale připraveni a kdyby nastala příhodná situace, tak bychom mohli začít jezdit.

Bohužel v zimním covidovém období k uvolnění opatření nedošlo, lidé se stále nemohli sdružovat a provoz vleků byl zakázán. A mimo to jsme se také nedočkali dostatečné pokrývky sněhu.

7) Staropacká bouda v Rokytnici nad Jizerou

Provoz Staropacké boudy byl v letech 2020 a 2021 také velice omezen. Hlavním omezením byla nemožnost cestovat mezi okresy, což pro nás mělo vážné následky. Na Staropackou boudu z důvodu tohoto opatření nemohli přijet hosté. To pro nás mělo další dopad ve snížení finančních příjmů do oddílové pokladny.

I přes tyto problémy se v krátkých obdobích uvolnění opatření dařilo uskutečnit brigády na údržbu boudy, což jsou hlavně jarní a podzimní brigáda na zajištění palivového dřeva a také velice důležitá brigáda na kompletní úklid boudy po prodělané sezóně.

Kromě těchto brigád se v roce 2021 také podařilo opravit podlahu v chodbě ke koupelně, která byla již ve špatném stavu. Nyní tam máme novou kamennou litou podlahu. Sice jsme do ní investovali poměrně hodně finančních prostředků, ale vypadá moc pěkně a doufám, že nám bude dlouho sloužit.

Návštěvníci naší boudy zajisté dobře vědí, že již několik let bojujeme s nedostatkem vody na Staropacké boudě. Proto výbor oddílu rozhodl, že se pokusíme najít na vlastním pozemku jiný zdroj vody. V roce 2021 se pomocí firmy, která provádí vrtání studní podařilo na louce před boudou objevit pramen vody, který byl poté kolíkem vyznačen. Bohužel pramen je v místě, kde jsme předpokládali elektrický přívodní kabel pro boudu. Následným zaměřením kabelu se naše podezření potvrdilo. Kabel vede v těsné blízkosti případného vrtu studně. Tento problém budeme muset teprve řešit. Další postup prací na této akci však opět zhatily vládní protivirová opatření.

Zprávu sestavil: Václav Šeps, předseda oddílu.